

Η εορτή των Αγίων Αναργύρων στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ανήμερα της εορτής των Αγίων Αναργύρων, Κοσμά και Δαμιανού, ο Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων στην κωμόπολη της Λευκίμμης στη Νότια Κέρκυρα.

Μαζί με το Σεβ. συλλειτουργήσαν αρκετοί ιερείς της αρχιερατικής περιφέρειας Νότιας Κέρκυρας, καθώς και ο Ιεροκήρυκας Νότιας Κέρκυρας, Πανοσιολογιώτατος π. Σεραφείμ Λиноσπόρης.

Στην ομιλία του, ο Σεβ. έλαβε αφορμή από το αποστολικό ανάγνωσμα και ιδιαίτερα από τον ύμνο της αγάπης του Αποστόλου Παύλου, «ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν

ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον». Ο Σεβ. ανέλυσε τα χαρίσματα τα οποία χορήγησε ο Θεός σε όλους τους Αγίους, όπως τα ίδια χαρίσματα έχει χορηγήσει στον κάθε Χριστιανό ο οποίος εισήλθε δια του βαπτίσματος στο σώμα της Εκκλησίας του Χριστού μας. Η διαφορά είναι ότι οι Άγιοι όλα τα χαρίσματά τους τα αξιοποίησαν και τα επαύξησαν με τον αγώνα τους, με αποτέλεσμα να καταξιωθούν πνευματικά και δια αυτών να ευареστήσουν το Θεό δοξάζοντάς Τον. Έτσι, ο Θεός αντιδόξασε όλους τους ευареστήσαντας Αυτόν δια της δόξης Του, δια της χάριτός Του.

Στους Αγίους Αναργύρους, τους οποίους εορτάζει η Εκκλησία μας σήμερα, τους έδωσε το ξεχωριστό χάρισμα της θεραπείας, των ιάσεων, όπως και σε άλλους Αγίους έδωσε ξεχωριστά χαρίσματα, διότι η δωρεά των χαρισμάτων ποικίλει στα πρόσωπα είτε των Αγίων, είτε των ανθρώπων. Αρκεί ο καθένας να μπορεί να διακρίνει το χάρισμα το οποίο του έδωσε ο Θεός. Όμως, κατά τον Απόστολο Παύλο, η κορυφή όλων των χαρισμάτων είναι η αγάπη. Η αγάπη η οποία δεν εκφράζεται δια τον λόγον, ως συνηθίζουν οι άνθρωποι, αλλά δια της πράξεως. Δια της θυσίας. Δια της προσφοράς.

Όπως ακριβώς ο Κύριός μας, ο οποίος στη συναναστροφή του στο επίγειο έργο του, δεν εκφραζόταν λέγοντας ότι «σας αγαπώ». Απέδειξε την αγάπη του δια της πράξεως. Δια της θυσίας του στην ανθρωπότητα και στη δημιουργία Του. Το να

είναι κανείς άνθρωπος της ειρήνης, αν μέσα του δεν πρυτανεύει η θυσιαστική αγάπη, δεν είναι αληθινή η ειρήνη. Το ίδιο συμβαίνει και με τη δικαιοσύνη. Με την καταλαγή και με τη μακροθυμία. Με την εγκράτεια αλλά και με όλα τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Δεν μπορεί να υπάρξουν και να ευδοκιμήσουν στον άνθρωπο δίχως το επιστέγασμα της θυσιαστικής αγάπης.

Η πατερική έκφρασις ότι «ἐσϋγή ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν», σημαίνει ότι οι καρδιές των ανθρώπων έχουν παγώσει. Έχουν απομονωθεί και δεν επικοινωνούν αγαπητικά ούτε με το Θεό, αλλά ούτε και με το συνάνθρωπο. Για αυτό η κοινωνία η οποία διαμορφώθηκε και διαμορφώνεται, βαίνει από το κακό εις το χειρότερο. Ως αποτέλεσμα, όχι μόνο σε επίπεδο προσώπων και κοινωνιών, αλλά και σε επίπεδο εθνών, υπάρχει η ακαταληψία και όχι μόνον. Υφίσταται η εχθρότητα του ενός έναντι του άλλου, όπως και των λαών. Οι πολεμικές συρράξεις οφείλονται ακριβώς σε αυτήν τη σκληροκαρδία και στην έλλειψη της αγάπης.

Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει έλλειψη της παρουσίας του Θεού στη ζωή των ανθρώπων. Διότι, η αγάπη για την οποία μας ομίλησε ο Απόστολος Παύλος, δεν είναι κάτι το διαφορετικό αλλά είναι ο ίδιος ο Θεός, η «αυτοαγάπη». Ο Ευαγγελιστής και Θεολόγος Ιωάννης ομιλεί περί του αληθινού Θεού σύμφωνα με την αποκάλυψη του ιδίου του Θεού σε εμάς τους ανθρώπους ότι «Ἐγώ εἰμί ὁ ὢν», δηλαδή ο υπάρχων, και όχι μία αφηρημένη ύπαρξη. Είναι πρόσωπον ο Θεός, για

αυτό ο Ευαγγελιστής μας λέει ότι «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰωάν. 4, 16).

Οι Ἅγιοι Ανάργυροι λοιπόν ἦσαν πλήρεις Πνεύματος Θεοῦ, ἦσαν πλήρεις ἀγάπης. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ χάρη τὴν ὁποία ἔλαβαν, τὴν κοινῶνησαν με ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ συνεχίζουν νὰ χορηγοῦν αὐτὴ τὴ χάρη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς αἰωνιότητος. Οἱ Ἅγιοι Ανάργυροι σήμερα, ας γίνουν οἱ ὁδοδείκτες τῆς ζωῆς μας προκειμένου νὰ μας ἀπομαγνητίσουν ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ψευδαισθήσεων καὶ τῶν λανθασμένων ἐπιλογῶν ποὺ μας οδηγοῦν σὲ επικίνδυνους ἀτραπούς, ὄχι μόνον στα παρόντα ἀλλὰ καὶ στὴ ζωὴ τῆς αἰωνιότητος.

Στο τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβ. προχείρισε τὸν προϊστάμενο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, π. Γεώργιο Καποδίστρια σὲ πνευματικό, ὁ ὁποῖος ἐκτός τῆς ιερατικῆς τοῦ ιδιότητος, ἦτο καὶ μαχόμενος νομικός ποὺ ἐγκατέλειψε τὴν δικηγορίαν ἀκολουθώντας τὴν ιεροσύνη. Νὰ σημειωθεῖ δε, ὅτι μεταξύ τοῦ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος συμμετείχαν καὶ οἱ μαθητὲς τοῦ σχολείου τῆς περιοχῆς, στοὺς ὁποίους ὁ Σεβ. ἀπευθύνθηκε εἰδικά με λόγους πατρικούς καὶ παραινετικούς.

